

andre Formaal end til Import og Kapitalflugt, og kun en eneste Ting har man undraget Valutacentralens Myndighed, nemlig Importen, uagtet man erkender udtrykkelig, at det er Importens Størrelse, som er Kærne i hele Valutaspørgsmaalet. Derfor er det ganske irrationelt, at man stiller sig, som det ærede Medlem nu gør.

I øvrigt tror jeg, at det ærede Medlems Udtalelse vil have vist Berettigelsen af mine Bemærkninger i Gaar, at det vistnok bliver nødvendigt at præcisere, hvad man gør i denne Sag, thi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard flyder stadig ud i sin Bedømmelse af, hvad det er, og skildrer Ting, der ligger helt udenfor Tanken. Naar man ser det ærede Medlem her saa ungdomsfrisk i sin Opposition . . . det er jo en ren Fornøjelse at se, hvilket Liv der er kommet i det ærede Medlem, siden han er blevet befriet for Regeringens Byrder; fornøjeligt er det ogsaa at høre, hvorledes det ærede Medlem nu spotter Tanken om Industribeskyttelse, naar man erindrer, hvorledes det ærede Medlem, da han var tyngt af Ansvaret, talte om, at han var ikke doktrinaer, han havde aldrig været Tilhænger af den rene Frihandelsidé, han kunde baade paa det ene og det andet Punkt være med til at gennemføre ogsaa i Praksis en ganske alvorlig Industribeskyttelse. Det er da meget oplivende at høre det ærede Medlem nu her i Dag vende sig mod Ting, der blot kunde tænkes i nogen Henseende at virke saadan. Men netop fordi det er ganske klart, at hvis man ikke bestemmer, hvad det er, der her skal gennemføres, vil Landet blive overfyldt af falske Slagord og fejlagtige Bedømmelser af, hvad der foregaar, tilraader jeg, at man nøje overvejer den Tanke at præcisere i Lovforslaget, hvad det er, der skal ske.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at han havde ikke opløst paa Valutaspørgsmaalet. Ja, nu har jeg ikke haft Lejlighed til at se hans Udtalelser igennem, og det er ogsaa muligt, at det ærede Medlem som Statsminister ikke udtrykkelig har sagt, at Opløsningen var foranlediget ved Valutasituationen, men givet er det, at fra alle Sider, ogsaa indenfor det Guldtoldudvalg, hvor man behandlede Valutasituationen, og i Regeringens Hovedorgan blev det pointeret, at hvis der ikke kunde opnaas Enighed, var der intet andet end at gaa til Valg, og man skulde gaa den Vej straks. Det ærede Medlem har heller ikke afvist, at han fremskyndede Tidspunktet for Valgets Udskrivning netop i det Øjeblik, det blev ham klart, at han ikke kunde holde

et Flertal omkring sin Valutaplan. Derfor har jeg Ret til at sige, at Opløsningen skete paa Valutaspørgsmaalet.

Og at Valget har været ført ikke blot om hele Ministeriets Politik, men ogsaa i høj Grad om dets Valutapolitik, vil vist ingen driste sig til at bestride, eftersom netop de forskellige Partiers Stilling til Valutaplanen har været fremlagt paa alle Vælgermøder, og deres forskellige Holdning i saa Henseende har været afgørende for Vælgernes Tilslutning til de vedkommende Kandidater. Vi for vort Vedkommende er gaaet til Valg paa vore Udtalelser i Guldtoldudvalget med Hensyn til Valutaspørgsmaalet, en Stilling, som vi udtrykkelig har fremhævet i vort Valgopraab. Derfor har enhver Vælger, der har givet os sin Stemme, vidst, at naar vi vendte tilbage her i Tinget, vilde vi være villige til at give Valutacentralen en udvidet Myndighed med Hensyn til Importregulering. Enhver Vælger har vidst det, ligesom enhver socialdemokratisk Vælger, der har stemt paa Socialdemokratiet, eller andre, der har gjort det, vidste det samme vedrørende dette Parti. Derfor har jeg Ret til at sige, at der har været Flertal for en saadan Ordning ved Valget, og jeg tror, man gør Ret i at respektere denne Kendsgerning. Hvilke videre Konklusioner man vil drage, hvorvidt man vil lade sin Respekt gaa, maa hvert enkelt Parti afgøre; men jeg tror, at man skal respektere denne Kendsgerning, saaledes som den foreligger.

Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg tidligere har sagt, at man ikke kunde gaa ind paa Importregulering, medmindre Venstre vilde være med dertil, skal jeg hertil endnu sige, at det er mig ganske klart, at Venstrepartiet vil være i Stand til at hindre og umuliggøre en Importregulering. Men Spørgsmaalet er, om Partiet tør tage det Ansvaret, der vil følge af at hindre det i Kraft af sin Størrelse, sin Magt, sin Pressestilling, naar det er vitterligt, at der ikke er en eneste saglig Betragtning, der kan anføres til Gunst for at udelukke fra Valutacentralens Bedømmelse ogsaa Spørgsmaalet om Valuta til Import. Ingen som helst saglig Betragtning kan anføres derfor, kun en eneste Betragtning kan anføres, nemlig den politiske, at man vil være mod det. Hvis det ærede Parti med andre Ord vil tage det Ansvaret at gaa mod det paa denne Maade, antager jeg, at det vil være i Stand til at hindre det.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier, der udtalte, at det var Ønskeligheden af at hindre